

Hallo KEPÈL

15 jaar Muziek onder de Toren

In het centrum van Panningen gaat zaterdag 4 april het vijftiende seizoen van Muziek onder de Toren van start. Elke zaterdagmiddag - mits de weergoden geen roet in het eten gooien - vormt het podium onder de toren op het Raadhuisplein het decor voor afwisselende muziek.

Zaterdag 4 april wordt tevens Veteranendag gevierd. Dit gebeurt in de vorm van een anjerconcert door de RFGGJ (Regimentsfanfare 'Garde Grenadiers en Jagers') met soliste zangeres Talita Angwarmasse, een spektakel wat u

niet wilt missen.

Het tweede deel wordt ingevuld door Ton Geurts (zie foto) uit Panningen, die garant staat voor gezellige muziek voor jong en oud. Kom gerust luisteren en genieten. De toegang is gratis. Bij slecht weer kunnen optredens worden afgelast.

Werkgroep

Muziek onder de Toren wordt georganiseerd door de Werkgroep Cultuur in hartje Peel en Maas. De werkgroep wil passanten laten horen en zien hoe mooi het is om in groepsverband te musiceren

en het bruisende winkelcentrum te vullen met muzikale klanken. De organisatie is er weer in geslaagd een afwisselend programma samen te stellen. Op pagina 14 een uitgebreid artikel over Muziek onder de Toren.

Programma April-Mei

4 april: Regimentsfanfare Garde Grenadiers en Ton Geurts. 11 april: Kersenlanders Mierlo, Muzicanta. 18 april: Fanfarekapel Baarlo, De Breethaler. 25 april: Maasbrees Mannenkoor, Blaaskapel St'astni Muzikanti. 2 mei: Seniorenorkest Horst aan de Maas, Kapela Pohoda. 9 mei: Mixure Music! XXL. Zaterdag 16 mei: Zwarte Fanfare Einfach Böhmisch. 23 mei: Egerländer ZUM Grünen Kranz, Seniorenorkest Noord-Limburg. 30 mei: Aanlander Muzikanten. De optredens beginnen om 13.30 uur.

De ontvoering van Knuurke

Aan de vooravond van vastelaovend 1975 werd Knuurke ontvoerd. De daders moesten gezocht worden in Dorp. Het betrof een ludieke grap, die bijna uit de hand liep, schrijft Piet Gommans.

In de week voor carnaval 1975, omstreeks drie uur 's nachts, stopt een auto voor de winkel van Sjaen Korsten aan de Ruijsstraat. Drie inwoners uit Helden-Dorp stappen uit en lopen achterom de bakkerij te wachten op wat er komen ging. Na wat heen en weer gepraat over, hoe wie en wat, werden er die nacht afspraken gemaakt zodat Knuurke weer heelhuids terug zou keren in Kepèl. Sjaen zou het kortsluiten met het bestuur van Knuurke in Dörp werd de Vorst van de Dörper Kuus in kennis gesteld van het gebeuren. Een persoon was het, zo bleek later, niet eens met deze grap. De kastelein van de Kuuzetempel in Dörp vond het maar niks gedaan dat ik als lid van de

ziet gae gewees? 'In Belsj, in un discotheek in Maaseik en op de truukweeg kreges we un idee en daarom zien wea now heij! 'Jonges gank zitte, lers un tas koffie met get lekkers en vertel.. Om een lang verhaal kort te maken; ze kwamen met het idee om de mascotte van de supportersclub Knuurke op

een ludieke manier te ontvoeren naar Dörp, en hem dan tegen een redelijke vergoeding, een vat bier of geld, weer terug te laten keren naar Kepèl. Knuurke stond, zoals gebruikelijk, lekker warm en droog achter in de bakkerij te wachten op wat er komen ging. Na wat heen en weer gepraat over, hoe wie en wat, werden er die nacht afspraken gemaakt zodat Knuurke weer heelhuids terug zou keren in Kepèl. Sjaen zou het kortsluiten met het bestuur van Knuurke in Dörp werd de Vorst van de Dörper Kuus in kennis gesteld van het gebeuren. Een persoon was het, zo bleek later, niet eens met deze grap. De kastelein van de Kuuzetempel in Dörp vond het maar niks gedaan dat ik als lid van de

pissig. Enkelen wilden Knuurke, mocht hij carnavalszondag in de optocht in Dörp aanwezig zijn, desnoods met geweld terughalen. Er was een wagen, met daarop een grote kartonnen doos, begeleid door een Dörps elftal. Maar of Knuurke in die doos zat laten we in het midden. Wel bezocht hij regelmatig de Dörper Kuuzetempel en genoot zichtbaar van alle aandacht. Uiteindelijk is Knuurke carnavalsdinsdag, rond tien uur 's avonds, op de grens van Panningen en Helden nabij het Rieterkapelke overhandigd aan zijn 'vader' Sjaen Korsten. Helaas moest Knuurke carnavalszaterdag de wedstrijd Eijsden-Panningen missen; uitslag 1-1. Terugkijkend was 1975 een voorspoedig jaar voor SV Panningen! Knuurke op vakantie in Dörp en weer thuis, promotie naar de hoofdklasse, en de bouw van een nieuwe overdekte zittribune. Eind goed, al goed.

Raad van Elf, betrokken was bij dit gebeuren. 'Doa kumt allein mèr gezeik van mit die Kepèlse', was zijn overtuiging. Vrijdag voor carnaval verdween Knuurke uit de bakkerij naar Helden-Dorp en had daar, zoals het Blèdje meldde, de beste carnaval van zijn leven. In Panningen waren de supporters behoorlijk

Wat is er loos in Kepèl?

Wat gebeurde er de afgelopen twee maanden allemaal op hallokepel.nl? Een overzicht van de bijzonderheden.

Als gevolg van fors datagebruik – lees: toename aantal bezoekers – werd de website hallokepel.nl steeds langzamer. Dit is opgelost door een uitgebreider hostingspakket te nemen. We danken Rob Engels (Remmedia) voor zijn adviezen en hulp. Nog meer goed nieuws: de gemeente Peel en Maas heeft Hallo Kepèl **5500 euro subsidie** verstrekt. Hiermee kunnen we zes keer per jaar een papieren versie blijven maken van Hallo Kepèl en onze website actueel houden.

Op 94-jarige leeftijd overleed **An Ummenthun-Tielen**. Met name oudere mensen zullen haar nog kennen. Mevrouw Ummenthun heeft meer dan zeventig jaar in de toenmalige gemeente Helden (en omgeving) kleding, gordijnen, bruidskleding en communiekleedjes genaaid. Ook deed ze verstellwerkzaamheden aan kleren. Mevrouw Ummenthun-Tielen werd in 1931 geboren in Grashoek. Ze overleed 26 februari in Beringe, een dag voor haar 95e verjaardag.

En wie ging er aan de haal met de Flaai van de maand februari: **Jet van Neerven**. De getoonde detailfoto op de website was inderdaad het kunstwerk van An Hermans voor het Huis van de Gemeente. Er kwamen tal van goede inzendingen binnen, zodat er geloot moest worden. Fotograaf Jac Willekens trok de winnaar uit de hoge hoed. Jet kreeg van de Heuvelhooker Bekker de specialiteit van het huis mee naar huis: een rijstevlaai met slagroom. Wilt u ook een flaai winnen? Kijk dan snel op pagina 15 voor de prijsvraag Raad een Flaai.

Vanwege groot succes geprolongeed. Er komt een tweede editie van **Dorstig Peel en Maas** in het park bij het Huis van de Gemeente. 'Na een stijf uitverkochte eerste editie, is het zaterdag 18 juli weer zover! De tweede editie van Dorstig Peel en Maas', meldt de organisatie op Facebook. Tien brouwerijen zullen hun lekkerste speciaal bieren presenteren. Nieuw dit jaar: livemuziek.

Tijdens de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen kreeg **woningbouw** veel aandacht van de politieke partijen. En zie: ze worden op hun wenken bediend. De gemeente Peel en Maas gaat samen met een ontwikkelaar onderzoeken of er woningen kunnen komen op een terrein tussen de Egchelseweg en de Bakkersweg in Egchel en Panningen. Het perceel is 10,7 hectare groot. Daar passen heel veel woningen op.

Op woensdag 25 februari was het plotseling lente. Zeventien graden – **gevoelstemperatuur 20-plus** – ideaal om in Kepèl het terras op te zoeken, na een bezoek aan de weekmarkt. Of zoals de mensen uit Sevenum op de foto hierboven, die het omdraaiden. 'We moeten nog naar de markt!'

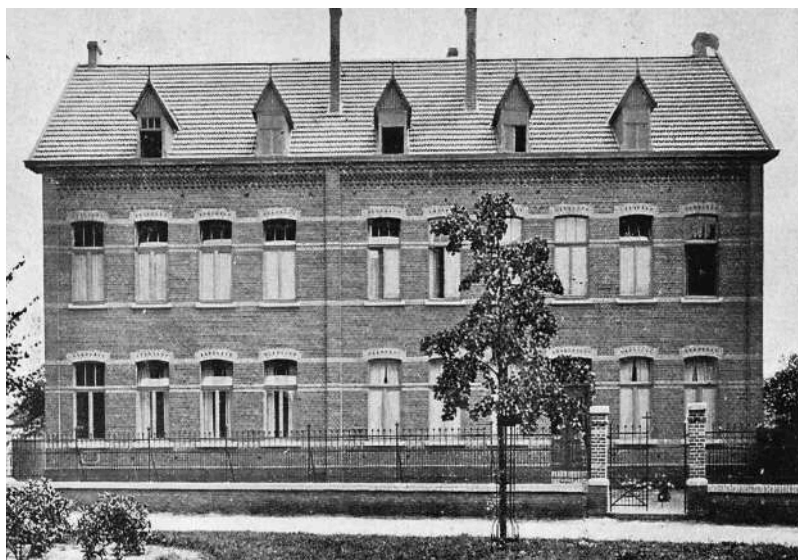
We komen tot slot nog even terug op **vastelaovend**. De smaakmaker van de prachtige optocht van de Kuus oeh't Kepèl was de kwante groep op de foto hierboven. Die wilden we jullie niet onthouden.

Van klooster tot De Konkurrent

In 1931 werd aan de Kerkstraat een zusterklooster gebouwd. Tegenwoordig is het een bekende horecazaak: De Konkurrent. Frans Rovers dook in de geschiedenis.

De eerste bewoners hoorden bij de van huis uit Duitse congregatie van de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid. Zij noemden hun dependance aan het begin van de Kerkstraat het Carolus Borromeusgesticht. De zusters, in de volksmond meestal 'de zusters met van die grote witte kappen' genoemd, hielden zich bezig met hun kleuterschool, met het opnemen van zieken en ouderen, wijkverpleging en ze hadden bemoeienis met de kerk waaraan Kepèl zijn naam dankt. Vanaf 1934 kwam daar de zorg bij voor de keuken en de eetzaal in het Missiehuis aan de overkant van de Heren Lazaristen.

Na een bombardement verhuisden alle nonnen eind 1944 naar dat Missiehuis. In mei 1958 vertrokken de Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid mét de 'bewaarschool' voorgoed uit het Panningse 'liefdesgesticht' dat al eerder eigendom was geworden van de Panningse parochie. De opvolgsters waren de Dochters van Liefde van de

Paulo. Eenvoudig gezegd zijn de Lazaristen het mannelijke, en de Dochters van Liefde het vrouwelijke deel van die door Vincent de Paul opgerichte Franse ordes. In de kapel bij de Lazaristen is die gezamenlijke afkomst in enkele glas-in-loodramen nog te zien. Het Carolus Borromeus-gesticht werd in 1958 door de nieuwkomers omgedoopt tot Huize Ludovica.

Ludovica betekent hetzelfde als Louise, en hier wordt Louise de Marillac bedoeld, de stichteres van hun congregatie. De vijf zusters die in 1958 kwamen, hadden de opdracht om in de keuken van de paters Lazaristen te helpen. Weekblad Midden-Limburg schreef in 1964 over het zusterklooster 'als ware het een burcht van zelfopoffering en dienende naastenliefde'. 'Huize Ludovica werd aangepast om de bejaardenverzorging te verbeteren. De vroegere kleuterschool veranderde in woonvertrekken. Het gebouw deed tot 1973 dienst

als bejaardenhuis, waarna het voor dat doel afgekeurd werd. De bewoners verhuisden naar De Wietel, toen een nieuw tehuis bij de Raadhuisstraat dat in 2014 alweer werd gesloopt.

Vincent Depaul

Huize Ludovica werd intussen verbouwd tot kloosterbejaardenoord voor zusters. In 1996 verkocht men het pand aan de gemeente Helden en de religieuzen die er nog woonden verkasten naar de overzijde van de straat waar het Missiehuis Sint Jozef intussen vooral 'bejaardenhuis voor paters' was geworden. Uit die samenwerking is Zorgcentrum Vincent Depaul ontstaan. Het vroegere klooster Ludovica werd doorverkocht en omgeturnd tot restaurant Grand-Café Gallery. Op de eerste verdieping verscheen Grand Offices, een verzameling dienstverlenende bedrijven. Sinds midden 2021 houdt De Konkurrent 'in die bocht' de kern levendig - kerk, kroeg en klooster staan al tijden bij elkaar.

Creativiteit als manier van leven

Wie de wereld van GIPA Kunsthal binnenstapt, stapt in het hoofd van Hanneke van Horen en Erik Peeters. Zij is de creatieve wervelwind, hij bewaakt de koers. Samen bewijzen ze dat tegenpolen niet alleen aantrekken, maar ook iets moois kunnen bouwen. 'Voor ons is creativiteit geen hobby', zegt Hanneke stellig. 'Het is een manier van leven.'

GIPA Kunsthal begon niet als businessplan, maar als verlangen, vertelt Hanneke van Horen. 'Ik miste een plek waar kunst, performance en ontmoeting samenkomen. Geen steriele omgeving, maar een ruimte met karakter.'

GIPA was vroeger een garage, gevestigd aan de Beekstraat. De naam is behouden gebleven. Maar wat is GIPA tegenwoordig? 'GIPA staat voor Graphics, Illustrations, Performances & Arts. GIPA is podium. GIPA is expositieruimte. GIPA is laboratorium. GIPA is ontmoetingsplek.'

Hanneke omschrijft zichzelf als de creatieve motor. 'Ik heb soms tien ideeën tegelijk en ben een maker in hart en ziel'. Maar een motor heeft iemand aan het stuur nodig. Daar komt Erik Peeters in beeld. Met een achtergrond in de internationale top van marketing en sales is hij de 'strategische ruggengraat' van de onderneming. Hoe dat werkt in de praktijk? Waar Hanneke strooit met ideeën en concepten, bewaakt Erik de realiteit. Hij is de manager met een hart die

vooruitkijkt en de visie scherp houdt. 'Samen zien we een doel', legt Hanneke uit. Hoe we daar komen kan verschillen, maar we komen steeds weer samen. Als personen zijn we verschillend, maar samen complementair'.

Wie naar Hannekes cv kijkt,

ik mezelf ook weer even kind'.

Haar gedrevenheid vindt zijn oorsprong in haar jeugd, vertelt ze. Geen streng regime van binnen de lijntjes kleuren, maar een warm nest. 'Of het genetisch is weet ik niet, maar creativiteit werd thuis in elk geval niet afgeremd.

ziet een duizendpoot: acteren, schrijven, regisseren, ontwerpen. Ze houdt veel ballen in de lucht, maar die afwisseling heeft ze nodig. 'Voor mij is dit geen versnippering, maar één ecosysteem'.

Als grafisch ontwerper - onder haar label RozzRood - trekt ze zich terug in haar eigen bubbel. Als performer heeft ze de confrontatie met het publiek nodig. 'Dan ontstaat er energie in wisselwerking. Neem het acteren bij Toverland. Daar zie je hoe verbeelding werkt. Vooral bij kinderen. Als zij hun fantasie de vrije loop laten, ontstaat er magie. En eerlijk? Dan voel

Er was ruimte om te maken, te proberen, te mislukken en opnieuw te beginnen. Dat is misschien wel het grootste erfgoed'.

En waarom ze koos voor Panningen en niet voor de grote stad? 'Panningen is misschien niet de culturele hoofdstad van de wereld - maar juist daarom. Hier kun je iets toevoegen. Hier zie je direct wat je in beweging zet. Ik geloof dat cultuur niet alleen in grote steden thuis hoort. Sterker nog: juist in Panningen is het nodig. Niet als luxe, maar als zuurstof'.

De brute moord op Leentje Schellevis

De brute moord op Leentje Schellevis in 1992 zorgde voor grote beroering in Panningen. De dader was haar man, de goochelaar Ted van Onzen, die in eerste instantie werd vrijgesproken. Aan de hand van krantenartikelen (Limburgs Dagblad, De Telegraaf) maakte Hay Stroucken de volgende reconstructie.

Het is de vroege ochtend van woensdag 22 juli 1992. Het belooft een mooie zomerdag te worden. Mendy Hendrix fietst over het Haagveld naar haar werk. Vanuit haar ooghoek ziet zij iets in een maïsveld liggen. In eerste instantie denkt ze aan het lichaam van een kind. Overstuur belt ze bij het dichtstbijzijnde huis aan om haar lugubere ontdekking te melden. De politie arriveert snel en zet het gebied af voor onderzoek. Later die dag wordt duidelijk dat het niet om een kind gaat, maar om een kleine, tengeere volwassen vrouw: Leentje Schellevis. Haar bovenlichaam is deels ontbloot en de manier waarop zij is neergelegd wijst erop dat dit haastig is gebeurd. Een patholoog-anatoom stelt vast dat zij na een worsteling door wurging om het leven is gebracht.

Leentje is geboren in Den Haag. Volgens krantenartikelen en verklaringen van familie en bekenden kent haar leven een turbulent verloop. Ze is slechtziend en groeit op in een gescheiden gezin. Op haar veertiende werkt ze al in een supermarkt en twee jaar later

woont ze zelfstandig in de Schilderswijk. Daar ontmoet zij Ted van Onzen, een man die dertig jaar ouder is dan zij en eveneens in Den Haag woont. Ted is groot en stevig gebouwd en heeft uit een eerder huwelijk zeven kinderen. In het dagelijks leven staat hij bekend als beschaafd en beleefd. Hij werkt als goochelaar, buikspreker en spreekstalmeester onder de naam Ted Tevano, ook wel 'The Magic Dutch'. Zijn optredens vinden vooral plaats in kinder- en verpleegtehuizen; grote bekendheid verwerft hij niet.

Net als Leentje kent Ted een moeilijke jeugd in kindertehuizen. Mensen uit zijn omgeving verklaren later dat hij naast zijn charmante optreden ook een andere kant heeft: hij kan plotse-ling in woede uitbarsten en bezit volgens sommigen een manipulerend karakter.

In 1980 verhuist het stel naar Kepèl. Waarom juist daar is onbekend. Wanneer zij op 14 oktober 1982 trouwen, hebben zij al twee kinderen. Leentje is dan 22 jaar,

Ted 53. Later worden nog drie meisjes geboren, van wie er één jong overlijdt. Ook Leentjes oma trekt bij hen in. Omdat zij zorg nodig heeft, wordt zij aangesloten op een 24-uursalarmdienst - een detail dat later in het onderzoek belangrijk blijkt. De vondst van Leentjes lichaam veroorzaakt grote beroering in het dorp. Een klasgenoot van haar een na jongste dochter herinnert zich nog altijd de stilte in de klas. Niemand wist hoe ermee om te gaan. Het meisje zat de hele dag met de handen voor haar ogen te huilen. De sfeer was bedrukt - een herinnering die decennia later nog altijd voelbaar is.

De geruchtenmachine draait de zomer van 1992 op volle toeren en al snel wijzen veel dorpsbewoners naar de excentrieke goochelaar. Dat beeld wordt versterkt wanneer Ted op 28 juli, direct na de begrafenis, wordt gearresteerd. Uit politieonderzoek blijkt dat het huwelijk onder zware druk staat. Het

grote leeftijdsverschil speelt een rol. Leentje verlangt naar vrijheid, wil uitgaan en plezier maken. Ted is volgens getuigen bezitterig en jaloers. Hij verdenkt haar van ontrouw, onder meer met een buurman. Ruzies lopen hoog op en volgens een kind uit een eerder huwelijk zijn er zelfs doodsb bedreigingen geuit. Op haar werk als productieme-dewerkster krijgt Leentje een

nacht thuis heeft afgezet. Ted ontkent dat zij die nacht thuis is geweest. Een verklaring van de alarmdienst Telequard spreekt hem echter tegen. Rond middernacht is er contact geweest met de woning na een alarmmelding, en een centralist verklaart een jonge vrouw aan de lijn te hebben gehad. Geconfronteerd met deze informatie past Ted zijn verklaring aan. Er zou ruzie zijn geweest waarbij

van zowel Ted als Leentje die ochtend op het nachtkastje in de afgesloten woning. Op 22 april 1993 verschijnt verdachte Ted van O. voor de rechtbank in Roermond. Ondanks tegenstrijdige verklaringen houdt hij vol onschuldig te zijn. Volgens hem moet een ander verantwoordelijk zijn; Leentje zou door haar levensstijl vijanden hebben gemaakt. De rechtbank oordeelt dat er

Verdachte na 68 dagen cel weer thuis in Panningen

Voor iedereen blijf ik Leentjes moordenaar'

DOOR ROB PETER

Moeder vermoorde vrouw geschokt door vrijlating

'Leentje kan zichzelf niet meer verdedigen'

Goochelaar wordt psychisch

Van onze verslaggever

Ted van O. nu verdacht van moordpoging

Heldenaar gebukt onder verdenking

Rechtbank Roermond heeft te weinig bewijs

Vrijspraak Van Onzen voor moord op Leentje

voor de rechtbank in Roermond, maar de psychiaters in Utrecht hebben nog geen afgerond oordeel over de geestesgesteldheid van Van O. Wanneer de strafzaak... onderzocht... schouwd.

De goochelaar be... "De schade die mij en mijn gezin is aangedaan, is met geen... zwart docht van acht die enkele weken geleden opnieuw... zaak nog met is gesloten.

on-na UFT

tr de rond reuw kent haar

burg co-m- vvat

ord-

relatie met een 21-jarige collega, Fred. Zij vertelt haar man dat zij gevoelens voor deze jongere man heeft. Vijf weken voor haar dood blijft zij een nacht weg. Het huwelijk staat op instorten. Leentje zoekt naar andere woonruimte en slaapt thuis op de bank. Ook op dinsdag 21 juli 1992, de avond voor haar dood, gaat zij met Fred uit. Voor justitie vormt dit een mogelijk motief: afgunst. Toch ontbreken harde bewijzen. De politie stelt vast dat Fred haar rond midder-

klappen vielen. Volgens hem reed Leentje daarna weg met de Opel Commodore. De volgende ochtend zou de auto weer voor de deur hebben gestaan en zou zij naar haar werk zijn gelopen. De politie gelooft dit scenario niet. Leentje was twee dagen eerder ontslagen en hoefde niet te werken. Bovendien worden bij het maïsveld bandensporen aangetroffen die vrijwel zeker van zijn Opel afkomstig zijn. Ook liggen de autosleutels

aanwijzingen zijn dat hij betrokken is bij haar dood, maar sluitend bewijs ontbreekt. Hij krijgt het voordeel van de twijfel en wordt vrijgesproken. Officier van justitie mr. J. Eland tekent hoger beroep aan, maar een nieuwe rechtszaak laat op zich wachten, mede doordat zich in de zomer van 1993 een nieuwe mysterieuze zaak aandient waarbij Ted opnieuw in beeld komt. Deze gebeurtenis staat centraal in de volgende uitgave van Hallo Kepèl.

Missionaris voor de minima

Raf Janssen (1945) stopt als raadslid. De linkse politicus die ooit naar het seminarie ging om de wereld te verbeteren als missionaris, bleef uiteindelijk dichter bij huis. Maar de missie bleef hetzelfde: strijden voor de mensen aan de onderkant van de samenleving. Hallo Kepèl ging gezellig bij hem theedrinken.

In de gangen van het gemeentehuis zal het voortaan iets stiller zijn. Raf Janssen, het raadslid dat bekendstond om zijn scherpe tong en onvermoeibare inzet voor de minima, stopt na 36 jaar als raadslid. Janssen liet de afgelopen weken als lijstduwer voor de PvdA/GroenLinks nog één keer van zich horen. De installatie van de nieuwe raad zal echter aan hem voorbij gaan. 'Er is een tijd van komen en gaan', zegt hij. 'Op de achtergrond blijf ik nog wel actief.'

Zonde

'Verschoppeling schopt het tot wethouder', had de kop boven dit artikel kunnen zijn. Tussen 1978 en 1986 en tussen 2002 en 2006 was hij raadslid. In 2006 werd Janssen wethouder (sociaal domein). Na de fusie van de gemeenten Helden, Maasbree, Kessel en Meijel bleef hij tot 2018 wethouder. Daarna werd hij weer raadslid voor PvdA/GroenLinks.

Toen Janssen in 1978 de politiek in ging, trof hij een heel ander klimaat aan dan nu. Het was de tijd van het KVP-bolwerk, waar oppositie voeren bijna als een zonde werd beschouwd. 'In het begin moesten we altijd echt knokken', vertelt hij. 'Waar an-

dere nieuwe raadsleden gedacht werden de eerste vier jaar vooral te luisteren, nam Janssen direct het hoogste woord. 'Ik ben niet in de raad gekozen om te luisteren, ik spreek van me af', hield hij voormalig wethouder Pierre van Horen voor. Zijn stijl was onconventioneel. Hij werkte met een systeem van steekkaarten waarop hij per dossier al zijn kritische opmerkingen noteerde en uitsprak. Zoals tijdens een begrotingsbehandeling, waarbij burgemeester Jan van 't Hooft aandrang op afronding, omdat er nog gegeten moest worden. Janssen bleef onverzettelijk. 'Eten op kosten van de gemeenschap? Dat doen we niet'. De burgemeester sprak daarna de sussende woorden: 'Het is maar zuurkool'. Nog een anekdote. Wethouder Piet Tielen beklagde zich bij de burgemeester dat Janssen hem vergeleek met een beer.

'Waar de discussie over ging weet ik niet meer, maar ik zei iets in de trant van dat de wethouder beren op de weg ziet.'

Serieuze zaak

Zijn felle toon deed de gevestigde orde menigmaal schrikken. Vaak had hij gelijk, maar gelijk moet je wel krijgen. Dat lukte hem niet vaak; hij joeg politici vooral tegen zich in het harnas. 'Het waren vaak pittige debatten, maar weet je; ik kon het goed van me afzetten. Na de vergadering fietste ik naar huis en dacht; 'die anderen hadden ook wel een beetje gelijk'. 'Die linkse politiek' vond menigeen in het dorp maar niks, ervoer hij de eerste jaren. 'Waarom ben je bij die roeije?', vroeg de pomphouder hem. 'Je ouders zijn toch van hier?' Mensen gingen aan de andere kant van de straat lopen als zijn vrouw met kinderen naderden. 'Zelf had ik daar geen last van.'

Ik werkte overdag in Utrecht' Na vier jaar waren de scherpe randjes er wel af. Links werd geaccepteerd. Wat heet; Raf werd later zelfs wethouder.

'Ach, ik heb mensen kwaad gemaakt, maar ook mensen geholpen', blikte hij terug. 'Weet je, ondanks alle politieke verschillen waren de persoonlijke verhoudingen in de raad altijd goed. Dat was in Helden zo, en later in Peel en Maas ook. De politiek is wel complexer geworden, met veel meer papierwerk en ingewikkelde wetgeving'.

Seminarie

Wie de drijfveren van de socioloog en armoedebestrijder wil begrijpen, moet terug naar zijn jeugd. Op de lagere school werd de kiem gelegd voor zijn wereldverbeteraarsdrang. Wanneer missionarissen uit Brazilië, zoals Pater Hermans, op vakantie kwamen en vertelden over hun werk, hing de jonge Raf aan hun lippen. 'Dat vond ik interessant', herinnert hij zich. 'Dat wilde ik ook'.

Die ambitie voerde hem naar het klein seminarium in Zundert. Hij maakte de opleiding af en trad zelfs in het noviciaat. Toch werd hij geen priester. De kerk was 'te wereldvreemd'. De essentie van het missionarisch werk nam hij wel mee: de onvoorwaardelijke inzet voor de medemens. Zijn latere studie sociologie in Nijmegen en zijn werk met maatschappelijk achtergestelden waren in feite een voortzetting van die vroege roeping, maar dan zonder boord.

Front

Maar eerst moest Raf in militaire dienst. Dat werd geen daverend succes. De geboren rebel had totaal geen zin in de officiers-

opleiding en deed net of hij 'hartstikke stom' was om eronderuit te komen. In zijn dossier belandde uiteindelijk de kwalificatie: 'waardeloze kerel, ongeschikt voor officier'.

'We moesten een keer rondjes rennen, aan een stuk door. Ongeveer halverwege moesten we door een tunnel door. Ik bleef in die tunnel zitten tot het laatste rondje en sloot toen aan bij de rest'.

Kort daarna had hij een indringend gesprek met een meerdere. Of Janssen stand zou houden aan het front. Of ze op hem konden vertrouwen. 'Ik antwoordde dat ik dat niet wist, want ik was nog nooit aan het front geweest. Hij wel, zei hij zelfverzekerd. Hoe kun je dat weten? vroeg ik, je bent er toch ook nog nooit geweest?'

Zuurkool

De rode draad in zijn loopbaan was zijn onwrikbare loyaliteit aan de minima. En dat is nog steeds zo. Raf zet zich als vrijwilliger in voor de voedselbank. Verder is hij betrokken bij evenementen in het Missiehuis, zit hij in de redactie van de Moenik en werkt hij met een groepje aan een nieuw Heljes woordenboek. Kinderen en kleinkinderen wonen om de hoek. Zij vangen zoveel mogelijk de leegte op nu hij weduwnaar is. 'Ik heb moeten leren koken, want dat deed mijn vrouw altijd. Mijn specialiteit? Chicken Tonight vind ik lekker. En zuurkool'.

Kroniek van de Kerkstraat

Met zijn nieuwe album Achteraaf bekeke brengt muzikant Ton Engels (73) een ode aan de straat waar hij opgroeide: de Kerkstraat. Ton bezingt het leven, vanaf de geboorte tot de dood, met levensechte personages. Hallo Kepèl zocht hem op in zijn studio op Ninnes. 'Ik weet dat ik met mijn muziek nooit meer dan hele kleine rol kan spelen'.

Voor Ton Engels is de Kerkstraat een levend geschiedenisboek, zo laat zijn nieuwe cd Achteraaf Bekeke horen. Het betreft een verzameling liedjes die waren blijven liggen tijdens de coronaperiode. Op verzoek van het Limburgs Museum maakte Ton nummers bij oude filmopnamen - liedjes over een aantal levensfasen - resulterend in de voorstelling Lang Laeve 't Laeve!. Frans Pollux vertelde het verhaal erbij. Maar de liedjes waren nog niet

vastgelegd. 'Ik vond het zonde om er niets meer mee te doen', vertelt hij in zijn studio aan de Ninnesweg. Ton, inmiddels 73 jaar, puntte de zes nummers aan, en voegde er aan het begin en einde een dromerige toetsenpartij van Mike Roelofs aan toe. Met verder Arthur Leijten op drums en Eric Coenen op bas. *Achteraaf Bekeke* is een gevarieerde muzikale reis door het leven: van geboorte, via jeugd en volwassen worden, tot aan de dood. Met als decor dus de Kerkstraat waar Ton opgroeide. Waar gebeurde verhalen, deels verzonnen. Niet klef, maar levensecht. Vrolijk, met op het eind een traan.

Bij de geboorte van de zoveelste spruit – op openingsnummer *En dao bisse dan* – zit de *gooije kamer* vol met ooms en tantes, en het is er blauw van de rook. Er is *sjteksbaereflaai* van de VIVO en

uiteraard ontbreekt de fles cognac niet, zoals ook meneer pastoor.

Markante buurtbewoners komen vervolgens voorbij, zoals buurman Pietje Bongers, meester-timmerman met 'Django-vingers', zingt hij. Het is een woordgrap die niet iedereen zal begrijpen. Bongers verloor delen van zijn vingers bij het houtzagen. Ton maakt de ver-

gelijking met de fabelachtige gitarist Django Rheinhardt die vanwege een ongeluk alleen maar zijn wijs- en middelvinger kon gebruiken voor de melodielijnen op zijn gitaar. En dan is er nog overbuurman Frits Smedts van de eerste supermarkt in Kepèl. Daar hoort een verhaal bij. De buurman van Frits, *Sjeng van Kôbbe Handrie*, die verkocht ook groenten. Frits zette daarom de bloemkool in de reclame. 3 voor 1 gulden stond er op een groot affiche op de winkelruit. 'Alleen bij ons thuis kennen ze het hele ver-

telt hij. 'Mijn vader (huisschilder Baerke van de Boor, red.) maakte van de 3 een 8. Komt er een vrouw de winkel binnen; die roept tegen Frits: 'Doe mij maar die acht bloemkolen voor één gulden'. 'Wat?', zegt Frits, 'drie voor één gulden bedoel je'. 'Maar op het raam staat...'. Dus Frits snel kijken, en met een vinnige blik naar de overkant van de straat, zei hij: 'dat moet een goede schilder zijn geweest die van die 3 een 8 heeft gemaakt'.

Twidde oerknal

Bepalend voor Tons levenswandel zijn The Beatles, en andere muzikale invloeden: Tom Waits, Frank Zappa en Randy Newman. Daarover gaat de *Twidde Oerknal*. 'Natuurlijk, eerst was er Elvis, maar het werd wel braafjes toen die filmster werd. Nee, dan de Beatles, die kwamen pas echt binnen'. Ton weet eindelijk wat hij wil worden: muzikant. 'Dat ik echt voor de muziek koos, kwam later. Eerst heb ik nog even een kantoorbaantje gehad. Vreselijk vond ik dat. De typemachine heb ik ingeruild voor de gitaar. Ik ging naar de middelbare school in Deurne. Er waren meer jongens die muziek wilden maken. Babylon was mijn eerste

echte band'.

Bekend werd hij met Blowbeat (foto beneden). Vorig jaar traden ze voor het eerst sinds lange tijd weer op. En met groot succes. Ton verklapt tijdens het gesprek dat er nieuwe optredens aan staan te komen. 'Dat zal medio september-oktober worden. De fans zijn ons nog niet vergeten. Een groep Duitse fans kwam zelfs helemaal vanuit München. Ze hebben geen optreden gemist'.

Zijn negende soloplaat eindigt met het indrukwekkende, gesproken *We motte d'r nog 'ns haen*, over zijn moeder in de laatste fase van haar leven. 'Maar ze weet amper

nog dat we er zijn', worstelt de zanger met de vraag of hij haar nog zal bezoeken of niet. 'Je zou bijna vergeten hoe sterk dat ze vroeger was'.

Ton zingt in het dialect, maar de teksten in het tekstboekje zijn in het Nederlands. 'I know, het doet pijn aan de ogen, maar toch', schrijft de zanger met de humor van zijn vader.

Kaskraker

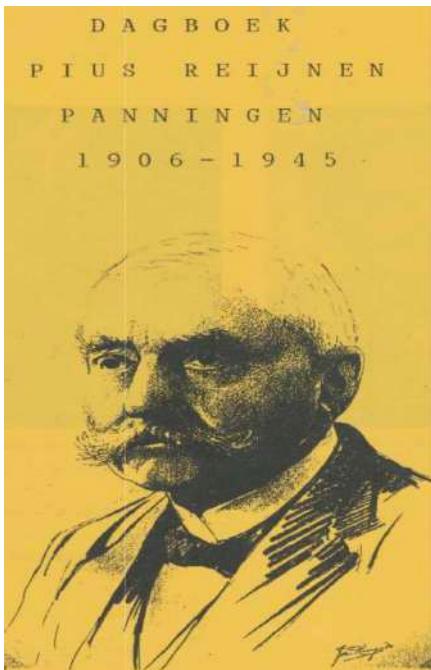
Een kaskraker gaat *Achteraaf Bekeke* niet worden, constateert Ton op voorhand. 'De plaat zal wel weer in de marge blijven hangen. Er is heel veel muziek, die ik onzin vind of niet sterk, die door massa's mensen wordt omarmd. Dan weet ik dat ik met mijn muziek nooit meer dan hele kleine rol kan spelen. Andere muzikanten zijn bovendien beter in zichzelf promoten. Dat heb ik niet zo. Ik hou me vast aan de kleine optredens met Eric Coenen. Dat zijn prachtige bijeenkomsten Soms voor honderd mensen, soms voor vijftig, zestig. Vaak oudere mensen, die echt komen om te luisteren. Ik accepteer het zoals het is'.

Dagboek Pius Reijnen

Het Pius Park in aanleg is vernoemd naar Pius Reijnen (1862-1945). Deze bevlogen uit Meerlo afkomstige ondernemer hield een dagboek bij, dat toevallig werd gevonden tijdens opruimwerkzaamheden. De Tweede Wereldoorlog staat daarin centraal.

De vader van Pius Reijnen, de familie kwam oorspronkelijk uit Meerlo, kocht in 1889 in Everlo de windmolen 'Molenzicht' voor 3100 gulden. Deze molen vorm-

de de basis van de ondernemingen van P. H. Reijnen en Zonen in Panningen.

Het dagboek biedt een indringende blik op de laatste maanden van de Tweede Wereldoorlog. Als gerespecteerd ondernemer en familie-man beschrijft hij de angst, de verwoesting en de uiteindelijke bevrijding met een oog voor detail dat zowel de persoonlijke tragiek als de maatschappelijke ontwrichting vangt. Reijnen be-

schrijft de toenemende nervositeit van de Duitse bezetters en de constante dreiging van geallieerde beschietingen.

Hij beschrijft niet alleen de materiële schade aan huizen en winkels – waaronder zijn eigen ijzerwazaak – maar ook de menselijke tol. De honger, de kou en de angst voor de Schanz (dwangarbeid), waarvoor jonge mannen uit het dorp worden opgepakt. Gezinnen verblijven wekenlang in krappe, vochtige kelders terwijl de granaten over Panningen fluiten.

De dood komt dichtbij als op 10 augustus 1944 buurman Piet Korsten op straat wordt doodgeschoten. Hetzelfde lot wacht Piet Hoebbers.

Drie maanden later bevrijden de geallieerden Helden. Toch is de toon niet louter feestelijk; Reijnen noteert de enorme chaos die de oorlog achterlaat. Er is sprake van diepe rouw om de doden en de vernielde infrastructuur van het dorp waar hij zo nauw mee verbonden was.

Testament

Pius Reijnen overlijdt in juni 1945, slechts enkele weken na de capitulatie van Duitsland. Zijn dagboek fungeert daarmee als zijn laatste testament: een kroniek van een man die zijn levenswerk en zijn dorp zag wankelen, maar die met een onvermoeibare precisie bleef getuigen van de weerbaarheid van de Panningse gemeenschap.

KOETJE

Terugkijkend is er niet veel terecht gekomen van mijn jongensdromen. Astronaut? Niet gelukt door gebrek aan ruimtelijk inzicht. Topvoetballer? Mwah, met als hoogtepunt het kampioenschap met Panningen 4 in de kelderklasse; ook niet echt nee. Beroemd acteur dan?

Helaas, in het dagelijks leven ben ik al ongeloofwaardig, laat staan als acteur. Popmuzikant? Na jaren oefenen lukt het me nauwelijks om met twee vingers 'Vader Jacob' te spelen. Daarmee ben ik dus niet bepaald de nieuwe Billy Joel. Straaljagerpilot? Helaas, dat bleek ook lucht-fietserij. Een groot schrijver misschien? Tja, deze stukjes in de Hallo Kepèl zullen me waarschijnlijk ook geen wereldfaam opleveren.

Al met al een aaneenschakeling van mislukkingen en teleurstellingen dus. Maar gelukkig kan ik mijn gebrek aan talent compenseren met een overdosis aan zelfspot en dat maakt het leven toch weer enigszins draaglijk. En dat is maar goed ook.

Het aftellen is begonnen. Medio september zal het lintje worden doorgesneden en opent het Pius Park, genoemd naar Pius Reijnen, officieel zijn poorten voor het publiek. Na jaren van plannen maken, overleggen en bouwen, nadert de voltooiing van dit ambitieuze project, opgezet door en voor de gemeenschap.

Op dit moment wordt er hard gewerkt aan de realisatie van fase twee (zie foto), het sluitstuk van de gebiedsontwikkeling. Een woordvoerder van de gemeente bevestigt dat de werkzaamheden op schema liggen om de streefdatum van september te halen.

Pius Park nadert voltooiing

herinrichting van het gebied rondom het Bouwens van der Boije College stelde de gemeenteraad vier miljoen euro beschikbaar. Daar kwam vier ton bij voor het realiseren van een modern skatepark. Dat komt in de plaats van de oude skatebaan aan de John F. Kennedylaan. Het Pius Park is ontworpen als een plek voor 'elk wat wils'. Sportievelingen kunnen hun hart ophalen bij een breed scala aan faciliteiten: van een uitdagende pumptrackbaan en beachvelden tot een multifunctioneel amfitheater. Een van de meest opvallende toevoegingen is de zogenaamde powerhill een innovatieve trainingsplek

gen, een school, een moskee en wandelroutes, ontstaat er een natuurlijke ontmoetingsplaats. Mensen met dementie uit de omliggende zorginstellingen kunnen hier op een veilige manier deel uitmaken van de dagelijkse dynamiek, terwijl jongeren de ruimte krijgen om te sporten en te recreëren.

Voortgang

Adviesbureau Kragten, dat de gebiedsontwikkeling vanaf het eerste uur begeleidt, bericht regelmatig over de voortgang. 'Toen de vraag kwam om Pius Park te begeleiden, waren we direct enthousiast. De ideeën tot samenwerking tussen de 22 partners zijn ontelbaar en de

Het park is meer dan een verzameling sportvelden; het is een visie op de toekomst van gezond leven en samenwonen. En, het is bedacht door en voor de gemeenschap. Voor de tweede fase van de

waar nagenoeg elke spiergroep in de buitenlucht getraind kan worden. Het fysiek gedeelte is één kant van de medaille. De kracht van het Pius Park schuilt in de verbinding. Door de integratie van zorgwoning-

positieve energie is werkelijk aanstekelijk'.

Inwoners kunnen de voortgang op de voet volgen via de app 'Den Ouden Verbindt', waar updates over de werkzaamheden worden gedeeld.

Muziek onder de Toren zette Kepèl op de kaart

Muziek onder de Toren staat aan de vooravond van het derde lustrum. Wiel Geurts en Hans Verheyen, twee bevolgen leden van de werkgroep Cultuur in Hartje Peel en Maas, blikken terug én vooruit.

Het idee voor Muziek onder Toren ontstond in 2006, toen Wiel Geurts in Panningen kwam wonen. Tijdens zijn dagelijkse wandelingen langs de toren op het Raadhuisplein viel het hem op dat het podium daar nauwelijks werd gebruikt. Dat moest anders kunnen.

Petra Schreurs & Frank Wilson

Via Geert Peeters van DO6/Momus kreeg het plan al snel vorm. Dankzij Wiels betrokkenheid bij Blaaskapel Die Lustigen Freunde uit Beringe en zijn uitgebreide netwerk in de blaasmuziekwereld, onder meer door het Internationale Blaaskapellenfestival in Beringe, was een eerste programma snel samengesteld. In 2011 vond de eerste editie plaats, met optredens van onder andere Zwei Dörfer Meijel/

Neerkant, de Vosberg Muzikanten uit Panningen, de Keverberger Muzikanten uit Kessel, de SOM uit Meijel en Die Lustigen Freunde.

Wat begon voor de maanden juli en augustus groeide al snel uit tot een zes maanden durend evenement van 1 april tot 1 oktober. Ook de organisatie werd groter en professioneler, omdat er steeds meer geregeld moest worden en de organisatie aan steeds meer regels en voorwaarden moest voldoen.

Door de jaren heen waren er vele memorabele momenten. Zo trotseerden de uit Koningslust afkomstige Petra Schreurs en haar begeleider Frank Wilson in 2014 zware regenbuien en speelden onverstoord door, waardoor het publiek terugkeerde en zelfs werd getrakteerd op een extra uur muziek. Het evenement blijkt tevens een kraamkamer voor nieuwe initiatieven, zoals Kapela

Pohoda, een groep enthousiaste muzikanten onder leiding van Wiel.

Muzikanten en kapellen voor Muziek onder de Toren melden zichzelf aan. De organisatie hanteert kwaliteitscriteria en stelt een passende vergoeding beschikbaar. Het overdekte terras bij Momus is tijdens de optredens stevast goed gevuld met bezoekers uit de regio en daarbuiten. Met recht mag worden gezegd dat Muziek onder de Toren Panningen op de kaart heeft gezet in de regio.

Evenement

De naam 'Muziek onder de (Kepèlse) Toren' werd bedacht door wijlen Ger Peskens, die in de beginjaren de PR verzorgde. Ook Pierre Jansen (financiën) en de latere secretaris Trees Joosten-Willems sloten zich aan. Trees is inmiddels onmisbaar op het gebied van relatiebeheer en communicatie

Wiel Geurts droeg enkele jaren geleden het voorzitterschap over aan Hans Verheyen, maar is nog altijd nauw betrokken bij het evenement. Een speciale vermelding verdient Jac Ottenheim, die jarenlang zorgde voor het geluid. Het enthousiasme binnen de werkgroep is groot: nog nooit stopte een lid uit eigen beweging. De werkgroep telt twaalf vrijwilligers. Trees Joosten heeft aangegeven (een deel van) haar taken te willen overdragen. Nieuwe vrijwilligers zijn dan ook van harte welkom.

Peter Peeters

RAAD EEN FLAAI

Ware kenners van Panningen kunnen iedere maand **een vlaai van bakkerij Jacobs (de Heuvelhooker bekker)** winnen. Hallo Kepèl toont een gedeelte van een gebouw of

persoon en u mag raden om welk gebouw of welke persoon het gaat. De oplossing kunt u mailen naar info@hallokepel.nl. Bij meerdere goede inzendingen wordt geloot. Jac Willekens zet de maandelijkse smulpaap in de bakkerij op de foto.

BLIKVANGER

Fotograaf Jac Willekens laat zich graag inspireren door gebouwen, gebeurtenissen en mensen in Panningen. In iedere editie van Hallo Kepel en op de web-

site hallokepel.nl toont hij zijn veelzijdige werk. Dit keer bracht Jac een bezoek aan het oude kerkhof aan de Kerkstraat, een nationaal monument. Gezeten achter zijn computer speelde hij met de kleuren. Sepia en zwart-wit smelten samen.

LELLEDEL

BLAH
BLAH

Hept gei de leeftijd der sterken berijkt zowals ik? Dan zult ge vas ook het gevoel hebbe dat ge vaak trug verlangt naar wie het vroeger was. Er zijn van die weisneuze en betterweters die orakele dat het vroeger gaar niet beter was als nu. Nou, met die figure ben ik het dus gaar niet eens. Het was vroeger niet alleen anders, maar ook stukke beter. Neem alleen de huidige tijt. De periejode van vaste en paase. Als kint moeste we dukker boot-schappe doen bij Miena of Mat van Fons. Meestentijts kreeg je dan een babbeltje, waar ut papierke niet gas af ging. .. Of het papierke ging kapot of het babbeltje bleef er in stukskes aan plekke. In de vasten-tijt bestonge die probleme niet. Want je mogt gaar niet snoepe. Al-les wat je hier en daar kreeg, ging de vastepot in. Als je er stiekem van snoepte, moes je dat biechte en daar had iedereen ene hekel aan. Dus die pot rakde bes wel vol. Op zadderig voor paase om 12 uur kwame de klokke trug uit Rome en mocht er weer gesnoept worde. De vastepot werd dan soldaat gemaakt en wel dusdanig dat je savons met krampe in de buik naar bed ging. De vollegende dag eier zoeke die door vader en moder op de een of angere manier van een gekleurt laagje ware voorzien. Ik zouw door kunne gaan, maar ik hep gelukkig mein maksium van worde berijkt. Wies gauw en fijne paasdaag.

AGENDA

Organiseer je een leuke festiviteit? Mail het naar Hallo Kepèl info@hallokepel.nl en wij plaatsen het op de website www.hallokepel.nl.

Zondag 26 maart Cursus bridge

Waarom bridge leuk is? Ontdek het zelf en kom naar de Beginnerscursus Bridge. In tien lessen leer je er, van een ervaren bridgedocent, de basisregels en krijg je de kans om te oefenen met andere beginners. Is dit iets voor jou bel dan voor meer informatie met José Bijker, tel 06 511 05 715 of e-mail jbijker@kpnplanet.nl.

Locatie: Gemeenschapshuis In Kepèl

Zaterdag 4 april en 2 mei Repair Café

Van 10.00 tot 12.30 uur. Bij het Repair Café kunt u terecht met apparaten die stuk zijn, om te kijken of ze nog te repareren zijn. Ook kunt u terecht met textiel voor klein herstelwerk. Locatie: Kerkeböske

Vrijdag 10 april Sportgala Peel en Maas

In aanmerking voor deze meest prestigieuze sportonderscheiding van Peel en Maas komen de winnaars van de vier categorieën: talent, sporter, sportploeg en de bijzondere waarderingsprijs. Aanvang 20.00 uur
Locatie: DOK6

Maandag 13 april

Lezing Stefan Koopmans
Fotograaf Stefan Koopmans verzorgt op initiatief van de Fotoclub Helden-Panningen een lezing. Aanvang 19.30 uur. Iedereen is welkom. Voor leden is de toegang gratis, niet-leden betalen zes euro. Opgeven kan tot 6 april bij de penningmeester van de fotoclub: penningmeester@fotoclubheldenpanningen.nl.
Locatie: Kerkeböske

Vrijdag 17 april Theatervoorstelling Miks en Metsj

Komische situaties wisselen zich in een snel tempo af in deze klucht in een supermarkt, compleet met hangouderen, accordeonist voor de deur, een op hol geslagen flessen automaat en nog vele andere gekkigheden. Aanvang 20.15 uur.

Locatie: DOK6

Zondag 19 april Afscheidsconcert Hans Bruels

Koninklijke Harmonie Concordia en Koninklijke Muziekvereniging Maasoever Kessel verzorgen een afscheidsconcert voor dirigent Hans Bruels. Iedereen is van harte welkom en het concert is gratis. Aanvang 15.00 uur. Locatie: Gemeenschapshuis in Kepèl

15, 16 en 17 mei Festinus

Vrijdag 15 mei, Ierse avond met Acting The Maggot en Drunken Lazy Bastards. Entree gratis.

Aanvang 20.30 uur.
Zaterdag 16 mei, Janse Bagge Band en The Pigeons. Entree 15 euro (voorverkoop) en 20 euro (dagkassa). Aanvang 20.30 uur.

Zondag 17 mei, Minse Kinder en DJ Rob van Soest. Entree gratis. Aanvang 14.30 uur.
Locatie: Tinus.

FAMILIEBERICHTEN

Overleden

Jessie Bosch-Wilmer (77)

Panningen 12 maart
Echtgenoot van Jan Bosch

Billa Jacobs-Ghielen (96)

Panningen 13 maart
Echtenote van Jan Jacobs †

Lies van Lier-Kessels (91)

Panningen 6 februari
Echtgenote van Piet van Lier †

An Ummenthun-Tielen (94)

Beringe 26 februari
Echtgenote van Wiel Ummenthun †

Mia Engelen-Rongen (91)

Panningen 28 februari
Echtgenote van Ton Engelen †

COLOFON

Hallo Kepèl is een uitgave van de werkgroep Hallo Kepèl

Redactie: Peter Bongers, Bart Ebisch, Alwie Reijnen, Hay Stroucken, Jac Willekens

Fotografie: Jac Willekens, derden

Vormgeving: Bart Ebisch

Drukwerk: COMPRI druk en ontwerp

Reacties en tips kunt u mailen naar info@hallokepel.nl

Donaties zijn welkom:

IBAN: NL72 SNSB 0783 3508 80

Hallo Kepèl verschijnt zes keer per jaar. Voor actueel nieuws bezoek onze website www.hallokepel.nl